

Kokkolan kauppaopiston opiskelija

Vilnassa Seppälän työntekijät saapuivat töihin aina ajoissa ja lähtivät, kun olivat saaneet työnsä tehdyksi. Mitään he eivät jättäneet kesken, vaikka työaika saattoi olla jo päättynyt. Siitä he olivat tarkkoja, että eivät pitäneet meitä ylitöissä, vaan tulivat aina sanomaan, kun työpäivämme oli päättynyt. Kaikki työntekijät olivat tasa-arvoisia. Kaikkia tervehdittiin yhtä iloisesti, eikä esimiestä puhuteltu erilailla. Tämä saattanee johtua myymälän työntekijöiden nuoresta iästä. Ilmapiiri työpaikalla oli rento, eikä kireyttä työntekijöiden välillä huomannut kertaakaan.

Useina päivinä työntekijöillä oli esimiehen kanssa jonkinlaisia keskusteluita. Näin he varmasti pitävät työntekijät tyytyväisinä ja kuuntelevat heidän mielipiteitään ja ajatuksiaan, jotta työntekijät eivät kyllästyisi. Ainahan on hyvä ottaa muidenkin mielipiteet huomioon, tuollaisessakin työpaikassa.

Toimiston seinän ilmoitustaululla oli lappu, johon oli kaavioitu jokaiselle työntekijälle omat tehtävät kunkin päivän ajalle. Näin he varmasti saivat myymälän siisteyden pidettyä hyvänä, laitettua uudet vaatteet esille sekä kerkesivät auttaa asiakkaita. Työntekijöiden ei tarvinnut tehdä aina koko päivää tiettyä samaa työtä, vaan työ oli heillä monipuolista.

Kukaan ei mennyt syömään yhtä aikaa, vaan listaan oli merkitty, milloin kullakin työntekijällä on ruokatauko, jottei myymälä jäisi tyhjäksi ja näin ollen asiakkaat huomiotta. Kahvitauot olivat heillä pidemmät kuin mitä yleensä on muissa työharjoittelupaikoissa tottunut näkemään. Me emme kahvitaukoja saaneet pitää lyhyen työaikamme takia.

Työntekijät pukeutuivat siististi ja asiallisesti. Seppälän muoti, sekä Seppälän nuorekas imago näkyi myyjistä hyvin.

Työntekijät ottivat asiakkaat hyvin huomioon. Asiakkaat olivat heille todella tärkeitä. Mikäli asiakas tarvitsi apua, jättivät he muut työnsä, kuten esimerkiksi vaatteiden esillepanon kesken ja menivät auttamaan asiakkaita. Joskus asiakkaat saattoivat tulla kysymään meiltä apua, mutta koska emme osanneet palvella heitä heidän äidinkielellään, sanoimme heille englanniksi, että haemme jonkun auttamaan heitä. Kun haimme aina jonkun apuun, he tulivat todella mieluusti auttamaan ja selittivät aina asiakkaille, että me olemme suomalaisia työssäoppijoita.

Vaikka me olimme vain työssäoppijoita, ottivat työntekijät meidät iloisesti vastaan ja aina olivat ystävällisiä ja valmiita meitä auttamaan, mikäli tarvitsimme apua. He kohtelivat meitä hyvin, tasavertaisina työntekijöinä. Ei tuntenut itseään ulkopuoliseksi, koska he olivat niin ihania ja avoimia persoonia.

Paikallisten nuorten käytöstavat erosivat suomalaisten nuorten käytöstavoista aika paljon. Siellä nuoret ihmiset olivat ystävällisiä ja kohteliaita niin toisilleen, kuin vaikka asioidessaan jossain liikkeessä. He viettivät paljon aikaa suurissa kaveriporukoissa.

Toisiaan he tervehtivät aina iloisesti. Pojat aina kättelivät toisiaan, kun tapasivat ja tytöt halasivat. Ihmiset olivat siellä paljon avoimempia ja enemmän toisiaan huomioonottavia, kuin mitä täällä Suomessa.

Liettuassa nuoret käyttivät runsaammin alkoholia kuin Suomen nuoriso. Me kun ihmettelimme heidän alkoholin käyttöönsä, he sanoivat vain, että heillä ei ole siellä mitään tekemistä, ettei nuorille

ole siellä paikkoja, eikä tapahtumia niin paljon, joten he kuluttavat aikaansa kavereiden kanssa alkoholia käyttäen.

Mutta jos ei näitä muutamia seikkoja oteta huomioon, oli Liettuan nuorisoloppujen loppuksi aika samanlaista, kuin meillä täällä Suomessa.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:03